

dog til indtil videre at sammenlægge ledelsen af nogle af de pågældende afdelinger.

De til instituttets drift fornødne midler stilles ifølge § 7 til rådighed på de årlige finanslove, og det fornødne antal tjenestemandstillinger oprettes ved normeringslov og finanslov.

Af de bevilgede midler skal *direktøren* på egen hånd kunne råde over en af undervisningsministeren efter indstilling fra det faglige råd fastsat del af annuet til forskning indenfor instituttets arbejdsområder, således at der sikres ham mulighed for at drive *selvstændig forskning* på samme måde som ledere af andre tilsvarende institutioner. Han aflægger årlig beretning overfor det faglige råd og repræsentantskabet for sine dispositioner i så henseende.

Med hensyn til lovens *økonomiske konsekvenser* bemærkes, at de *årlige driftsudgifter* til et institut efter det i udvalgsbetænkningen af maj 1953 indeholdte forslag var anslået til 410 000 kr., mens den ovenfor skitserede ordning anslås at ville medføre årlige driftsudgifter til et beløb af ca. 250 000 kr. De foreløbige etableringsudgifter (indretning af lokaler, anskaffelse af inventar, kontormaskiner m. v.) anslås til ca. 98 000 kr.

Den ved § 7 sikrede *adgang for direktøren til* i et vist omfang at kunne drive *selvstændig forskning* indenfor instituttets arbejdsområder var efter lovforslagets oprindelige affattelse ikke gjort afhængig af nogen indstilling fra det faglige råd. Sin endelige form fik bestemmelsen ved lovforslagets 2. behandling.

§ 8 bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte de nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse, og § 9, som indsattes ved lovforslagets 2. behandling, foreskriver, at loven skal forelægges folketinget til *revision i folketingsåret 1958—59*.

Under behandlingen i folketinget blev lovforslaget velvilligt modtaget, idet der fra alle sider gaves udtryk for interesse for de tanker, som forslaget indeholdt, ligesom alle partier anerkendte et behov for en sådan nyskabelse, som et pædagogisk institut ville betyde indenfor det danske skolevæsen. Allerede ved 1. behandlingen udtalte imidlertid *Krogh* (V) nogen betænkelighed ved lovforslagets udformning, som efter hans mening pegede ud over de mål, som det ville være hensigtsmæssigt at søge nået, ligesom han nærede en vis frygt for, at forslaget tilsigtede en centralisation